

BJMC MONTHLY WALL MAGAZINE

PRASHAMAN

OUTCOME OF MEDICOZ CREATIVITY

VOL - 2 | ISSUE - 3 | AUGUST - 2012

- Send your creativity to us via,
Drop Box near Reading Room OR
prashaman.bjmc@gmail.com
- Also available on,
www.bjmc.org ,
www.medadmbjmc.org/prashaman

At an Indian railway station,
An American doctor got heart attack after
reading a book's name...
"How to become a DOCTOR in 30 days?"
MRP - Rs.20!!

SOMETHING QUOTED

"Some of the world's greatest feats were accomplished by the people not smart enough to know they were impossible." -Anonymous

Hostel is a "home away from home" for hostelites and Hostel Wardens are the care takers who look after their safety and well-being. Nirav Parmar and Rajaram Sharma (Medical Interns and senior editors of Prashaman) bringing you face to face with Dr.Nitiben J.Talsania - Professor in Community Medicine Dept. and warden, A-block boys' hostel:

Prashaman: You have been here as a teacher for more than 30 years. What changes you have observed in learning attitude of students?
Dr. NJT: I have seen many batches of students—UG, PG and interns passing under my eyes. With time, the changes are inevitable. Students these days lack in self-confidence and self discipline. The respect for teachers has also diminished. Though internet savvy, students in these days are more interested in short cuts in success rather than in-depth thorough reading.
Prashaman: As a hostel warden, what are your observations regarding cleanliness in the hostels?
Dr. NJT: The cleanliness is not up to the mark. Drainage problems need urgent act. Drinking water and washrooms need modernization. There is some good work in vehicle parking arrangement. Students need training and health education about cleanliness, personal hygiene and sanitation.
Prashaman: How students should approach to PWD/PIU for problems regarding their day-to-day hostel facility?
Dr. NJT: Whenever there is any issue, hostel student should talk to their hostel superintendent first and has to follow his instructions. In case the problem is not solved, he/she may contact warden of respective hostel.
Prashaman: What precautions have been taken by the hostel authorities for prevention of vector borne diseases?
Dr. NJT: Stringent antilarval measures are taken by The Dean, BJMC and The Superintendent, Civil hospital to prevent such a menace. AMC/PIU have barricaded the construction sites, and undertaken drainage, silting of stagnant water, periodic insecticide fogging is done to reduce mosquito population.
Prashaman: What kind of support do you expect from hostel students?
Dr. NJT: Students should maintain self-discipline. They should be vigilant for mosquito breeding in hostel and should put to the notice to authority about such conditions.

FRIENDSHIP

When at my grief, I silently weep,
Who cares to wipe my tears is friendship,

The one who fights with me for a little misunderstanding,
And then runs to say sorry, leaving all world pending.

When after wasting my time, I become deep,
Who makes me study is friendship.

The one who accompanies me in every "jalsa";
And then cries with me in exams very sadly, madly;

The best thing in my life, that I always want to keep
Is the Strongest SHIP in the world, my FRIENDSHIP.

Dr. Apeksha Solanki (R1, Dermat.)

MUR MUR

Bansal Lanukiya (Intern Doctor)

- A white coat ceremony was conducted in the college auditorium on August 1 to welcome the new first year MBBS batch. The function began with an introduction about the institute's glorious legacy and courses included in medical curriculum. The students were also sensitized about their responsibilities and significance of the Hippocratic Oath. As per tradition of each year, books were gifted to meritorious students and white coats were provided to all new admissions by the BJMC Alumni Association.

NO TO RAGGING

- Any 1st year student, if he/she feels he/she is being harassed, he/she should contact any member of Anti-ragging committee of the college. The student should immediately contact Security officer/Guard or any teacher or any person whom he/she knows in such a situation.

Anti - Ragging Committee		
No.	Name	Designation
1	Dr. Bharat Shah	Dean-B. J. Medical College
2	Dr. Pranay Shah	Additional Dean- B. J. Medical College
3	Dr. Geeta Kedia	Professor & Head - Community Medicine Department
4	Dr. C. A. Pensi	Professor & Head - Anatomy Department
5	Dr. Niti Talsania	Professor - Community Medicine Department
6	Dr. Rajesh Solanki	Professor - Department of TB & Chest Diseases
7	Dr. Kirir Kharsadia	Tutor - Biochemistry Department
8	Dr. B. B. Solanki	Associate Professor - Medicine Department
9	Dr. Mira Desai	Professor - Pharmacology Department
10	Dr. Asha N. Shah	Professor & Head - Medicine Department

3 Members are also selected from the local community.

BHEJA FRY

Here is a math question for the Biology whiz-kids of BJMC. If we multiply the total number of fingers of both hands of all people of the world (i.e. 10x10x10...), what will be the final product?

Ans. - Contrary to the popular belief, the answer is not infinity. At least, one person will have no fingers and any number, however large multiplied with zero is zero. So the answer is 0.

DOES IT CLICK?

Identify the person and drop your answer in the drop-box near reading room!

Last issue's correct answer:
Purno Agitok Sangma

Correct answers by:
- Bhadresh Chudasama, Denish Ardesama, Jignesh Chauhan
- Khushbu Patel, Rajkumar Nagar, Ravi Changela

કાળના પંજમાંથી...

સાહેબ, સરિતાને સાડું તો થઈ જશે ને? તમે બચાવી તો લેશો ને? રાજશે પ્રશ્ન.

જુઓ, હજુ કંઈ ન કરાયું. અમે પ્રયત્નો કરી રહ્યા છીએ. રીક્ટરે કહ્યું.

પ્રેયન્તો! ક્યાં સુધી? આ એકનો એક જવાબ સાંભળ્યા કરું છું. ક્યાં સુધી? અહીં કોઈની જિંદગીનો સવાલ છે અને તમે પ્રયત્નોની વાત કરી રહ્યા છો?

પાછલા આઠ દિવસમાં પ્રથમ વાર રાજશે આ હે પિતો ગુમાવ્યો હતો. મલ્ટિસ્પેશ્યાલિટી હોસ્પિટલમાં સરિતાને દાખલ થયાને આજે આઠમો દિવસ હતો. પાછલાં આઠ દિવસોમાં રાજશે કેટલુંકે ગુમાવ્યું હતું. હજુ થોડા દિવસો પહેલા જ ઘરમાં નાના બાળકના આગમનની ખુશીનો માણેલ હતો. સરિતાને પ્રેગનન્સીનો પાંચમો મહિનો ચાલ્યો હતો. બધે આનંદ જ હતો અને અચાનક સરિતાની તબિયત બગડી. સરિતાને Hepatitis E ડાયગ્નોસિસ થયું. બાળકનું મૃત્યુ અને હવે સરિતાની પોતાની જિંદગી દાવ પર લાગી જવી. ક્યાં માણસ આવા સંજોગોમાં ધીરજ ધરી શકે? સરિતાની તબિયત ધીમેધીમે લઘુત્તી જતી હતી. Hepatitis E ના લીધે લિવરના ફંક્શન પર ઘણી જ ખરાબ અસર થઈ ચુકી હતી. આવા સમયે સુરતની આ મલ્ટિસ્પેશ્યાલિટી હોસ્પિટલે તેને અમદાવાદની બીજી મોટી હોસ્પિટલમાં રિકર કરી.

"હવેનો માણસ તરખું પકડે" એ રીતે મેડીકલ વિજ્ઞે કંઈ ન જાણનારી રાજશે હવે પત્નીને લઈને અમદાવાદ આવ્યો. આજે એવી વસ્તુનું નામ છે કે જે તમે ક્યારેય છોડી ન શકો અને ખાસ કરીને કોઈની જિંદગીની બાબતમાં. અમદાવાદમાં સારવાર શરૂ થઈ. ICU માં રાખવામાં આવેલી સરિતાની તબિયત સુધરવાનું નામ લેતી ન હતી. રૂપિયાની રાજીએ જોકે ચિંતા નહોતી. આમ ને આમ બીજા આઠ દિવસો વીત્યા અને સરિતાની તબિયત વધારે બગડી. Hepatitis ના દર્દીને સોથી કપડું પડે એવું કોમ્પ્લિકેશન એટલે Fulminant Liver Failure અને સાથે Haptic Encephalopathy. લિવરથી સામાન્ય રીતે દૂર થઈ શકતા અમુક Toxic Substances આ કિસ્સામાં બહારમાં ભળે છે અને મગજને નુકસાન પહોંચાડે છે. આ કોમ્પ્લિકેશનને લીધે સરિતા લગભગ કોમામાં ચાલી ગઈ હતી. રીક્ટરે રાજીને બોલાવીને કહી દીધું કે, "હવે અમે કંઈ કરી શકીએ એમ નથી. આવા કિસ્સામાં હવે ઇન્થરે સિવાય કોઈ પણ કંઈ નહીં કરી શકે. બને તો તમે પણ રજા લઈને ચાલ્યા જાઓ અને બધું ઇન્થર પરજ છોડી દો."

રાજશે માટે આ વજાઘાત સમાન હતું. આ રીતે સારવાર બંધ કરીને બેસી જવામાં તેનું મન માનતું ન હતું. તેણે વિચાર્યું કે હજુ મોટી હોસ્પિટલમાં ભંતવીજ. કંઈ પણ કરીજ. પણ સામાન્ય રીતે આવા ટર્મિનલ કેસને કોઈ મોટી હોસ્પિટલ પોતાના માથે ન રાખે અને નામ ન બગાડે, એવી આ ભોળા માણસને ખબર જ ન હતી. તેની પાસે બે રસ્તા હતા. ક્યાં તો સરિતાને આ હોસ્પિટલમાં રાખે અને ઇન્થરના ભરોસે બેસી રહેવું અથવા બીજી જગ્યાએ લઈ જઈ આજી ધવંત રાખવી. અને તેણે સરિતાને સિવિલ હોસ્પિટલમાં શિક્ષક કરવાની માંગણી કરી.

મોનાલીસા

મુંબઈમાં વરસાદની મોસમ હતી અને આજે જાણે આખી ક્ષત્રીનો વરસાદ વરસવાનો હોય એમ ધોધધાર વલયનું સ્ટેશન ગયું. રોજ એ ઉતરે એટલે મોનાલીસા તરફ દેખી નજરે જોઈ લેતો. એ પણ તીરછી નજરે વરસાદ ચાલ્યું હતો. વલયને ૯૫૦ ની લોકલ ટ્રેન પકડવાની હતી. આમ તો ૧૦:૦૦ અને ૧૦:૨૦ ની ટ્રેનો એના એને જોઈ લેતો. આજે વલય ઉતર્યો નહીં એટલે આશ્ચર્ય સાથે એની તીરછી નજર વલય ઉપર વંકાઈ રહી. પણ તેને સું પડી છે? એવા ભાવ સાથે એ પાછી બારી તરફ જોઈ રહી.

વલય કોલ સેન્ટરમાં કામ કરે છે. બોમ્બેમાં પેઈંગ ગ્રેટ તરીકે એકલો રહે છે. રોજ દેનમાં ઓફિસ જવું અને મોનાલીસા છેલ્લા સ્ટેશન પર ઉતરવાની છે એવું વલયે પહેલાથી જાણી લીધું. હતું. સું બોલવું એ બરાબર ૯૫૦ ની ટ્રેનમાં પાછું આવવું એ એની રોજની આદત છે. આ આદત જરૂરિયાત બની ગઈ હતી. ૯૫૦ ની ગોળીને તે દરવાજા પાસે જ ઉભો રહેતો. છેલ્લા સ્ટેશન પર ગાડી ઉભી રહી. આખો ડબ્બો ખાલી થઈ ગયો. દેનમાં રોજ બારી પાસે એક સુંદર યુવતી બેસતી હતી. ક્રયમ પ્રમાણે સુધીના પૂલ્લા વાળને સરખા કરતી હતી. પણ મોનાલીસા ઉભી ન થઈ. વલયને કુજારી આવી ગઈ. ક્યાંક એને ખબર તો નહિ પડી ગઈ હોય ને? એ રોજ એ જ જગ્યાએ બેસી યુવતી કોઈ તસ્યોર જવી લાગતી હતી. દેનમાં મુસાફરી કરતા લોકો એકબીજાને મને બરાબરનો ધમકાવીને તો નહિ ચાલી જાય ને? ત્યાં એ સીટ નીચે નમી. વલયને પાકી ખાતરી થઈ ગઈ ઓળખતા થઈ જાય છે. વલય નવો હતો. તેણે એ છોકરીને જોઈ અને ત્યાર પછી એને જોવાનો એનો રોજનો કે આજે કંઈ નહીં તો એના સેન્ટલનો નંબર તો ખબર પડી જ શકે. એ ઉઘી કરી ગયો, પણ ત્યાં જ ઉભો કમ બની ગયો હતો. ક્યારેક એ છોકરી પણ વલય સામું જોઈ લેતી હતી. વલયનું સ્ટેશન વહેલું આવી જતું રહેતો. ઘણી વાર સુધી એના સેન્ટલનો અવાજ ન આવ્યો. પણ એ દરવાજા તરફ આવતી હતી. વલયનો અને તેને ઉતરી જવું પડતું. એ છોકરી સાથે વલયને વાત કરતી હતી. ઘણું બધું જાણવું હતું, એનું નામ પણ ધબકારા ધારિયાળના સેકન્ડ કોટા જેવા બની ગયા. તે દરવાજાની એકદમ નજીક આવી ગઈ. તેણે પાછળ ફરીને જોયું, તો તે મુર્તિ જ બની ગયો. એ છોકરી પછે ખોડગાતી હતી. એને એક પણ ટૂંકા હતો. અને સ્પેશિયલ બ્રૂટ પહેરીને ચાલતી હતી. એ મોનાલીસા એ વલય સામે સ્મિત પણ કર્યું અને એ વળી વધારે રહસ્યમય હતું. વલયએ કોણ જાણે કેમ પણ સ્મિત પણ ના કર્યું.

ફરત પણ કમાલ છે. સુંદર ચહેરાને પણ ક્યાં ગોકલ્યો છે? એ ફરતી ખૂદ મુજજળ બની રહી.

HATS OFF TO YOU, DOC!!

Story collected from,
Department of Medicine, BJMC

Written by,
Rutween Shah
(3rd year, Part - 1)

STETHO SPEAKS

Khushbu Soni (Final year)

AMARNATH YATRA

2nd - 1st & 3rd 1st in MBBS are the periods for travelling & roaming & enjoying for us. Isn't it true?

I also travelled to many places in these years, but the place I liked the most is AMARNATH. Though it is the place for YATRA, it will give you more adventure & thrill than any other trekking places or hill-stations.

AMARNATH yatra starts from the end of June to the day of RAKSHABANDHAN every year. It will give 2 to 4 days to spend time in the lap of nature & GOD. There are two routes- CHANDANWARI & BALTAL.

CHANDANWARI is the older one & having importance as it is said that GOD also travelled through that. We can go CHANDANWARI from PAHALGAM in KASHMIR. Original beauty of nature & many holy places come in the way. By this route, HOLY CAVE is 36 km away. Generally it will take 2 days to reach to the HOLY CAVE. Many spots for halts & night-stay in tents are made by army & volunteers for convenience of yatri.

Places having importance in Yatra are- PISYUTOP- the most difficult part of yatra at 4 km from CHANDANWARI, SHESH-NAG- at 12 km from PISYUTOP. A large lake is there. Most of people reach there on 1st day.

On 2nd day, PANJARNI- at 14 km from SHESH-NAG... midway MAHAGANESH spot comes- which is at the height of 14000 metre. HOLY - CAVE - at 6 km from PANJARNI.

By BALTAL route, yatra can be completed in 1 or 2 days. But nature, ice & atmosphere are not as good as by CHANDANWARI route. One can reach BALTAL in just 2 hrs from SRINAGAR.

This time, let us explore the hilarious world of Malapropisms - Verbal-slips and gaffes. Remember the moments when our slip of tongue for a single word changes the entire meaning of the sentence disastrously? It puts us in such an embarrassing situation, no?? And gives a "nuclear-weapon" in the hands of others to bombard us!!

Revisiting those moments;
- Isn't that pendulum [pendant] round her neck beautiful?? (And then, doesn't she look like a huge walking-talking Grandpa's clock? :P)
- Try to illiterate [obliterate] him from your memory!! (Never heard about such a memory-thingy in Literacy Campaigns! :P)
- Despite his immense power and position, Mr. President is a pine-apple [pinnacle] of politeness!! (Aw... Chooo chweet... but in a formal gathering :P)
But when this weapon is in our hands against others, this "Play with Words" is surely fun!!

AHO ASHCHARYAM!

Zalak Kelawala (3rd year, Part - 1)

TRAVELLER

CAMPUS LIVE

BHEJA FRY

Here is a math question for the Biology whiz-kids of BJMC. If we multiply the total number of fingers of both hands of all people of the world (i.e. 10x10x10...), what will be the final product?

Ans. - Contrary to the popular belief, the answer is not infinity. At least, one person will have no fingers and any number, however large multiplied with zero is zero. So the answer is 0.